

Cichocki herbu *Nalęcz* w Podgórzu. Z tych jeden w roku 1630. brał sukcesyą po śmierci Mikołaja Wolskiego marszałka koronnego. Kasper Cichocki wydał do druku *Allocutiones Osecenses*. Ludwik Cichocki zakonu Ś. Franciszka Conventualium, rządził prowincyą Polską w roku 1654. a potem konwenty Warszawski i Piotrkowski; kiedy w Warszawie jego staraniem i przemyślem klasztor drewniany sta-

nał: a Piotrkowskiemu siła dobrodziejstw wyświadczywszy, tamże żyć przestał w roku 1683. *Biernac. Speculum. Minor. fol. 288.* Jędrzej Cichocki metrykant koronny nobilitowany na sejmie w r. 1726. Zofia Cichocka Jerzego Ossolińskiego na ten czas wojewody Sandomierskiego małżonka umarła w roku 1628. pochowana u Karmelitów Bosych w Krakowie *Hist. Coll. Cracov.* Jan burgrabia Przemysłski w roku 1674.

Adam Cichocki wojski mniejszy Nowogrodzki 1784. roku. Ignacy burgrabia Gostyński. — *Heraldyka Wielądka*.

Kaspra Cichockiego oprócz księgi *Colloquia Osiecensia* jest w druku *Anatomia, consilii editi, de stabilienda pace Poloniae* — 1611. — Cichocki Mikołaj Jezuita wydał następujące księgi: *Credo Arianorum, seu liber afferens 100 rationes pro naturali Christi Divinitate*. — *Colloquium Kijowiense de proces. Sp. Sanct.* — *Responsum pro exemptione a Decimis PP. Soc. Jesu* 1649. — *Rationes contra Arianos*. — *Tribunal SSrum Patrum*. — *Speculum Arianorum* 1661. — *Triumphus SSimae Trinitatis*. — *Manes Schlichtingiani contra Faustum Socinum*. — *Fragmenta et Sententiae ex D. Thoma de B. V. M. Immaculate concepta*. — *Przypisy Krasickiego*.

Cichocki herbu *Lubicz*. *Wielądek w heraldyce Tomie III.* umieszcza ich lubo żaden inny autor o nich niewspomina, ale o *Cichowskich Lubiczach* są wzmianki. *Wielądek* jednak tak obszerniej donosi. Jan August syn Jana Józefa Cichockiego pułkownika wojsk koronnych, i Eleonory z domu *Geitz*, z familji zacnej w Morawach znajdującej się. Mąż ten, od wieku swego młodego, starał się doskonalić, w tem wszystkim, coby go mogło uczynić zdolnym do usług ojczyzny. Udał się najpierw do służby wojskowej, zostając w korze artylleryi koronnej, gdzie z swojej aplikacyi, umiał się przypodobać nie tylko swemu szefowi pod ówczas grafowi Brühlowi generałowi artylleryi koronnej, lecz oraz wszystkim: idąc przez stopnie własnych zasług, od najniższej szarży, doszedł przez sprawiedliwe względy panującego Stanisława Augusta Króla do godności generała majora i szefa

regimentu. Prace zaś bezustanne podejmujący, jako prezes komissaryatu wojskowego, tak dalece, że momentu nie mając dla siebie do odpoczynienia, wszystkie godziny poświęcał dla usług ojczyzny. Jakoż ten pilny jego dozór, zaświadcza konstytucya sejmu Grodzieńskiego 1793. kwitująca go zupełnie z powierzanych onemu na expens millionów, bez najmniejszego skarbu uszkodzenia, ale raczej oszczędził przeszło dwakroćtysięcy. Tenże zaszczycony orderem S. Stanisława. Z sejmu Grodzieńskiego wyznaczony komissarzem wojskowym koronnym, toż jako komendant garnizonu Warszawskiego przez czas długi, pilnie obowiązku swego dopełniał. Z Agnieszką Józefa z *Abillewiczów*, z familji księstwa Saskiego w Turyngji, zostawia potomstwo synów trzech Aloizego, Józefa, i Tadeusza równie do wojskowej służby poświęconych. —